

njen hvaležen spomin, preostalim pa naše sožalje!

Podgorje. Pa podgorski zvonovi prav milo pojo, ker našega prijatelja k pogrebu neso, tako so zapeli pevel, ko smo spremljali k zadnjemu počitku Lenart Jožefa, po domače Močivnika, v 64. letu njegove starosti. Sedaj, ko bi bil lahko užival sad svojega dela in truda, ga je poklical Bog k sebi, da se tam veseli plačila za zvesto službovanje. Ljubil je Boga, saj je bil krščanski mož, ki je vestno izpolnjeval vse svoje krščanske dolžnosti, saj je one, ki mu jih je dal Bog, ohranil njemu, ker jih je vzgojeval v krščanskem duhu, v strahu božjem. Ljubil pa je tudi svojega bližnjega. Naj omenim samo to, da je dolgih 26 let deloval v občinskem odboru in tako svoj čas in moči žrtvoval v blagor bližnjega. Naj počiva v miru! Zaostalim pa naše iskreno sožalje!

Vurberg. Komaj smo začeli prvi dan novega leta, že nam je neizprosna smrt utrjala iz naše sredine skrbnega gospodarja in očeta Janeza Jakobič, posestnika iz Krčevin, starega 58 let, ki je po dolgi in hudi bolezni, kostni jetiki, preminul na novega leta dan. Bil je dolga leta naročnik »Slovenskega gospodarja«. V bolnišnici v Ptujju je umrl vničar Cafuta Jakob iz Krčevin po kratki bolezni pljučnici. Dne 17. t. m. je po težki bolezni jetiki mirno zaspala dobra in krščanska žena in mati petero otrok Marija Lerchbaumer iz Grajenščaka, stara 49 let. Njenega pogreba se je udeležilo mnogo ljudstva. G. duhovni svetnik domači župnik je imel ganljiv poslovilni govor ob grobu, pevski zbor pa je zapel žalujoče poslovilne pesmi v slovo. Vsem preostalim naše sožalje!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Redko starost 98 let je dočakala Marija Lorber, poročena Deučman. Rojena 28. 5. 1838, umrla 23. 1. 1936. Eno leto je bila priklenjena na bolniško postelj. Bila je najstarejša ženska v naši fari. Pogreb se je vršil ob obilni udeležbi sorodnikov v soboto dne 25. t. m. Ob odprtem grobu se je poslovil od pokojne domači gospod župnik. Počivaj v miru! Domačim naše sožalje!

Pobrežje pri Ptujju. V nedeljo dne 19. t. m., ob dveh po polnoči je smrt presekala nit življenja Mariji Maroh, po domače Koručevi Mikiki, užitarici, v starosti 68 let. Bila je radodarna in globoko krščanska. Upamo, da ji je

Bog podelil plačilo v nebesih! Njeni hčeri naše sožalje!

Ljutomer. Letos bo pa drugače glede mrličev, kakor se sedaj kaže. Drug za drugim gredo. Pretekli teden smo pokopali g. Franca Zavrtnika s Kamenščaka. Malo nad 50 let je komaj učkal. Bil je med ustanovitelji gasilske čete v Radomerju, boter brizgalni, več let občinski odborik itd. Naj mu sveti večna luč, preostalim naše sožalje!

Bečica v Savinjski dolini. Neizprosna smrt je v Poljanah pri Rečici ugrabila komaj 42 let staro žereuničko mater, ki je postala žrtev materinstva. Porodila je sinka, nato pa ji je neizprosna bolezen pretrgala nit življenja. Rajna je bila kot deklica članica Marijine družbe ter je tudi kot žena in mati bila članica v Marijini družbi. Zato so se članice Marijine družbe njenega pogreba 23. januarja udeležile v prav obilnem številu. Ob odprtem grobu je spregovoril prisrčne poslovilne besede domači g. župnik. Blaga pokojnica, ki zapušča tri nepreskrbjene otro-

ke, naj počiva v miru! Preostalim naše iskreno sožalje!

Griže. Pretekli teden v torek smo spremljali ob veliki udeležbi vernikov od blizu in daleč k večnemu počitku Terezijo Govejšek. Umrla je nagle smrti, zadeta od kapl. Komaj je prejela zakrament sv. maziljenja, pa je izdihnila.

Griže. V naši župniji je umrl v Britnih selih nagle smrti ugledni posestnik Val. Žgank. Bil je še isto nedeljo zjutraj v cerkvi pri službi božji. Ko pride domov, ga zadene kap in bil je takoj mrtev. Dočakal je starost 75 let in zapustil šest doraslih otrok. Četudi je umrl nagle smrti, upamo, da ni šel nepripravljen iz tega sveta, ker smo ga ob prvih nedeljah v mesecu videli redno pri obhajilni mizi.

Sevnica. Pred nekaj dnevi je umrla v brežiški bolnici Korene Ana, roj. Dobravec, po težki in mučni bolezni. Zapušča žalujoče hčere, sinove, sinaho in vnuke. Prepeljana je bila na domače pokopališče v Sevnico. Bog ji daj večni mir, vrli Korenotovi rodbini naše iskreno sožalje!

Libeliče. V nedeljo dne 19. januarja je priredil politični shod tukaj v Libeličah na Jevtičevi listi izvoljeni narodni poslanec g. Doberšek, ki je danes v opoziciji. Njegov govor je bil posebno namenjen organiziranju »Društva dolžnikov«.

Bodoče matere

morajo paziti, da se izognejo vsaki lenivi prebavi, posebno zaprtju, z uporabo naravne

Franz-Josefove

grenke vode. Franz Josefova voda se lahko zavživa in učinkuje že po kratkem času brez neprijetnih pojavov. 1275

Reg. po min. suc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

Četudi z veliko trdovratnostjo zanikajo ljudje, da to društvo nima nobene zveze s politikom, da ima marveč le gospodarski namen, je za vsakega pametnega človeka razumljivo, da temu ni tako. Ti ljudje se dobro zavedajo, da si kot

politična stranka ne morejo utreti poti med naš narod, zato nastopajo pod krinko društva dolžnikov. Ime društvo dolžnikov lepo zveni in je vabljivo posebno danes, ko je po večini vse zadolženo. Pomniti pa je dobro, da je JNS povzročila slabo gospodarsko stanje, ki ga sedaj hoče izrabiti v svojo korist. Bodoče volitve v narodno skupščino povzročajo gospodom od JNS velike skrbi in zato bi radi nastopali pod plaščem rešiteljev dolžnikov. JNS je nam v zelo žalostnem spominu po svojem strahovanju in bičanju našega mirnega naroda. Upamo, da naši kmetje ne bodo nasadali nobenim limanicam in obljubam! Vsak, kdor zna ločiti črno od bele, bo spoznal, da JNSarji ne mislijo na gospodarsko povzdigo, marveč na sebe, da bi se vdignili iz političnega brezdnja, ki so vanj zabredli.

Guštanj. Rdeči križ občinski odbor Guštanj išče zakonski par brez otrok, ki bi prevzel za svojo tri leta od matere in očeta zapuščenno deklico. Interesenta naj se pisмено javita na: občinski odbor društva Rdeči križ v Guštanju.

Sv. Peter pri Mariboru. Ni gršega, kakor če se kaka zapuščena nevesta ženinu obeša na vrat,

če je napravil testament; rekel je, da je že vse uredil. Zadnja dva tedna je tako oslabil, da je moral biti vedno kdo pri njem. Največ je bila Cenčka, da je bilo kar čudno, s kako skrbjo mu streže. Nekaj dni je še brskal po svojih papirjih, potem pa je tako opešal, da sploh ni več vedel, kaj se okoli njega godi.

Neki večer pred Dvornikovo smrtjo je prišla Cenčka k Jozanu, gospodarjevemu nečaku, in mu rekla, da ji je slučajno prišel testament starega v roke in da ga je prebrala. V tem je zapisan Jurij za dediča, Joza pa dobi štiri tisoč rajniš, ona, Cenčka, pa samo tisoč. Ko je Joza to čul, ga je kar spreletelo. Saj so mu vendar vsi ljudje že pošepetavali, da dobi on Dvornikovo domačijo, in tudi sam je bil o tem prepričan. Zato zahrbtni Cenci ni hotel prav verjeti. Ta pa je šla in se koj spet povrnila, potegnila iz žepa neko pisanje in ga podala Jozanu. Res, to je bil testament njegovega ujca, šele pred štirinajstimi dnevi ga je napisal, kakor je pričal datum, in vse je bilo res tako, kakor je povedala. To ga je silno potrl, kajti vsi lepi upi so mu splavali po vodi. Čez nekaj časa je rekla zvita Cenča:

»Sramota je, da so tebe postavili za onega pankrta. Najbližji sorodnik si ti in po pravici in postavi bi moral ti biti Dvornik, ne pa Jurij.«

»Jurij pa je ujev sin«, je odvrnil Joza.

»Pankrtski! Taki otroci nimajo pravice, to vendar veš.«

»Kaj hočem! Ujec lahko naredijo, kakor hočejo.«
»O, dá se že drugače tudi narediti! Ko bi testamenta ne bilo, bi bil ti edini dedič in po zakonu bi bilo vse tvoje. Veš kaj, Joza? Obljubi mi, da mi daš tri tisoč rajniš — pa bo testament izginil in nihče ga ne najde.«

Cenča se je prav takrat ženila z Blazinom. Toda ta je na svoje zadolženo posestvo mogel vzeti le tako, ki je imela dovolj denarja.

Joza je čutil, da mu je vsa kri udarila v glavo, ko je čul Cencin hudobni načrt. Nekaj časa je pomišljeval, potem pa rekel:

»Ne, lumparije pa ne!«

»Saj tebi ni treba nič,« ga je nagovarjala, »vse bom jaz. Lumparija pa to tudi ni. Ujec nimajo pravice, da sprevrnejo vse zakone in postave. Preudari, Joza, jutri se zmeniva!«

Vso noč Joza ni mogel zatisniti očesa. Hudo se je upiral skušnjavi, in zjutraj je bil trden, da se ji ne vda. Prišla pa je zopet Cenča in ga namarnjevala in mu pravila, kako bi bilo, ko bi bil najbogatejši, najuglednejši kmet daleč na okoli. Tako pa bo moral od hiše in Jurij se bo razkošatil. S tistimi borimi tisočaki si bo mogel kupiti komaj kako kočjo in nekaj pedij zemlje krje v kaki odrti strmini. Ljudje pa se mu bodo smejali, češ: prav mu je!

(Dalje sledi)

vsak poskus italijanske ofenzive. Abesinci so zgradili na južnem delu fronte betonska zavetišča za slučaje letalskih napadov.

Afarfata.

Če je treba pripraviti v Abesiniji manjše številko osumljencev do kakvega priznanja, zadostuje zato takozvana »afarfata« s pomočjo kruha. Spečejo koruzni kruh in ga razdelijo na toliko delov, kolikor je osumljenih. Sodnik ali najstarejši v vasi govori nad kruhom posebne čarovniške besede in v času zagovora mora vsak okrivljenec pojedsti ponujeni mu kos. Nikdar še ni zmozel kosa koruznega kruha pravi krivec. Usta mu ostanejo suha in kruha ne more požreti,